

Boerderij Groot Brandenborch
Arjan Wijnstra & Carla van Wiechen
Brandenborchweg 1, 7251 MA VORDEN
tel: 06 51423744
www.grootbrandenborch.nl
arjan@leef-vrij.nl
IBAN: NL59 ASNB 0782 3852 22

*** NIEUWSBRIEF 30 ***

Gezellig smikkelen in de 'grote k kke' (huiskamer) van Groot Brandenborch

21 februari 2023

Beste lezer,

Dit is de eerste nieuwsbrief van het nieuwe jaar en... ik val maar meteen met de (stal)deur in huis, het is ook één van de laatste nieuwsbrieven van boerderij Groot Brandenborch. Afgelopen jaar hebben Carla en ik een nieuw 'kindje' op de wereld gezet in de vorm van ons project LEEF-VRIJ! Er gebeurt zoveel in de wereld om ons heen   n in die binnenin ons zelf, dat we sterk de behoefte voelden daar 'iets' mee te doen. Dat iets resulteerde in het maken van filmpjes, foto's en teksten over zelfvoorziening, spiritualiteit, seksualiteit en bewustwording. Voor ons zaken die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Zo af en toe heb ik u, lezer van deze nieuwsbrief, daar al kennis mee laten maken door een voor de website www.leef-vrij.nl geschreven tekst ook in of bij deze nieuwsbrief op te nemen. Nu eerst even terug naar Groot Brandenborch.

De avonden 'Eten op Groot Brandenborch' die we de afgelopen weken organiseerden, waren stuk voor stuk een succes. De bezoekers smulden van het driegangige verrassingsmenu dat Carla en ik met nagenoeg alleen maar producten van eigen erf bereidden en er ontstonden regelmatig mooie gesprekken. Voorlopig is het even gedaan met ons 'huiskamerrestaurant'. Als straks de moestuin weer vol lekkers staat willen we opnieuw een aantal eet-avonden organiseren, maar dan in onze buitenkeuken! Ik zal dat via facebook en de nieuwe LEEF-VRIJ! nieuwsbrief bekendmaken.

Logeerpaarden

De oplettende in-de-buurt-be-woner heeft ze vast al gezien: de twee jonge Fjordenpaarden die sinds enkele weken in het weitje naast de boerderij lopen. Het zijn ontzettend leuke dieren, maar... ze zijn niet van ons. Ze zijn hier om 'gespeend' te worden, met andere woorden: om te leren leven zonder de nabijheid en de melk van hun moeders. Dat gaat ze heel goed af, ze eten hooi 'als tijgers' en eind maart gaan ze weer terug naar hun eigen thuis. Tot die tijd is het heel erg genieten van de twee 'fjordenvriendjes'.

Kippenslacht

De datum is nog niet bekend, maar binnenkort zullen we een aantal wat oudere leghennen (laten) slachten. Prachtig vlees voor in de soep of om (wat langer) te braden. Interesse in één of enkele 'soepkippen'? Stuur me dan even een mailtje of whatsapp berichtje en ik zet u op de lijst.

Komt gerust een keertje 'shoppen'!

Onze brave koe Tineke geeft royaal melk en we maken dan ook regelmatig yoghurt en kaas, zowel Goudse als een witschimmelkaas 'ala brie'. Die laatste maken we momenteel ook met stukjes walnoot en die is me toch lekker! Komend voorjaar komt onze 'kraam aan de weg' weer terug, maar voordat het zover is nodig ik u bij deze uit om alvast een keertje bij ons te komen 'shoppen'. Ons aanbod bestaat momenteel naast verse rauwe melk uit: yoghurt, verschillende soorten kaas, eieren en walnoten. Wel graag van te voren even een belletje of berichtje, zodat we elkaar ook werkelijk zullen treffen.

En verder...

Zoals ik al schreef gaat deze nieuwsbrief stoppen, ik denk er komend voorjaar nog één te maken. Het adressenbestand zal ik daarna alleen nog gebruiken als we een os gaan slachten, zoals het er nu naar uitziet komend najaar. Vindt u het leuk om ons te blijven volgen? Om informatieve en inspirerende artikelen te ontvangen over zelfvoorziening, spiritualiteit, seksualiteit en bewustwording? **Meldt u dan nu aan voor de nieuwsbrief van LEEF-VRIJ! en stuur een berichtje naar arjan@leef-vrij.nl.** Deze Groot Brandenborch nieuwsbrief sluit ik af met een gedeelte van een recent door mij geschreven artikel over schuld en schaamte en onze persoonlijke ontdekkingsreis op weg naar steeds meer werkelijk vrij-zijn.

Heel graag tot ziens!

Carla van Wiechen & Arjan Wijnstra

Artikel geschreven voor LEEF-VRIJ!

SCHULD EN SCHAAMTE - Zondagochtend 22 februari 1970. Buiten komt het kwik maar net boven het vriespunt en ook in de grote kerk is het koud. Werktuigelijk prevelt de achtjarige Carla de woorden mee: "Ik belijd voor de almachtige God, en voor u allen, dat ik gezondigd heb in woord en gedachte, in doen en laten, door mijn schuld, door mijn schuld, door mijn grote schuld. Daarom smeed ik de heilige Maria, altijd maagd, alle engelen en heiligen en u, broeders en zusters, voor mij te bidden tot de Heer, onze God. Moge de almachtige God zich over ons ontfermen, onze zonden vergeven en ons geleiden tot het eeuwig leven. Amen."

Bij Carla thuis was men katholiek en ging men iedere zondag trouw naar de kerk. "Daar over was geen discussie mogelijk," herinnert Carla zich. Zelf ben ik atheïstisch groot gebracht. Mijn ouders waren 'rood', stemden PvdA en moesten niets hebben van 'die onzin'. Als er een keer een religieus getint programma op televisie langs kwam, werd er snel naar een ander kanaal geschakeld, want: 'die flauwekul hoeven we niet te zien'. Ik vond dat jammer, herinner ik me. Zo jong als ik was voelde ik dat er meer moest zijn dan het tastbare in het hier en nu. En bovendien, als er zóveel mensen op aarde in een God geloofden, dan moest daar toch wel iets van waar zijn?

Inmiddels zijn we een halve eeuw verder. Carla heeft zich op een goed moment laten uitschrijven uit de Katholiek kerk en ikzelf ben gaan inzien dat mijn ouders - deels - gelijk hadden. Hun afkeer ben ik gaan herkennen. Want hoe verzin je het om mensen wekelijks 'door mijn schuld, door mijn schuld, door mijn grote schuld' te laten verkondigen. In gedachten zie ik het meisje Carla zitten op de harde kerkbank. Zo lang ze zich herinnert zit ze daar iedere zondagochtend. En elke week komen diezelfde woorden langs. "Weet je dat pas nu de werkelijke betekenis ervan tot me doordringt?", vertelt Carla me, terwijl ik dit stukje aan het voorbereiden ben. "Dat ik keer op keer de heilige maagd en de hele kerkgemeenschap gevraagd heb om voor me te bidden in de hoop dat mijn zonden me vergeven zouden worden... mijn zonden... ik krijg er kippenvel van."

Het bijzondere van de huidige tijd is dat al het 'duister' aan het licht komt, zeker ook op het gebied van de religies. En dat gaat veel verder dan een enkele seksueel gefrustreerde kerkvader die rare dingen is gaan doen. De ellende zit heel veel dieper: bij de totstandkoming van de bijbel, in de vierde eeuw na Christus. Daarbij zijn onder leiding van paus Damasus uit een groot aantal historische geschriften juist díe boeken en díe passages gekozen, die het beste aansloten bij het doel dat men voor ogen had: het klein houden en onderdrukken van de bevolking. Eén van de middelen die daartoe werd aangewend, was het ontkennen van seksualiteit als wezenlijk onderdeel van het leven, van seksuele energie als levensenergie. Geslachtsgemeenschap had je uitsluitend om kinderen te verwekken en je naakte lichaam was iets om je voor te schamen en diende je te verbergen. Het Nieuwe Testament is in het jaar 382 tijdens het concilie van Rome ingesteld en heeft dus nooit de intentie gehad om de mens dichterbij God, of bij de Goddelijke bron te brengen. De kerken waren machtsinstellingen in plaats van heilige plaatsen waar je je zou kunnen verbinden met de bron. Wie zich hier tegen verzette werd uit naam van de liefhebbende God vermoord.

Afgelopen zomer reisden Carla en ik twee weken door Italië. Daar zagen we met eigen ogen in de opgegraven stad Herculaneum, het 'minder bekende broertje van Pompei' en in het Archeologisch museum in Napels, hoe de oude Romeinen zich een paar honderd jaar eerder tot naaktheid en seksualiteit verhielden... Lees verder via: <https://leef-vrij.nl/?p=4897>